

การพัฒนาาระบบและกลไกการประกันคุณภาพภายใน
วิทยาลัยครูหลวงพระบาง สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

อานูสิต มะโนสาน^{1*} พูนชัย ยาวีราช² ประเวศ เวชชะ² สมเกียรติ ตุ่นแก้ว²

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ของเพื่อพัฒนาาระบบและกลไกการประกันคุณภาพภายในของวิทยาลัยครูหลวงพระบาง โดยได้ดำเนินการวิจัยเป็น 3 ขั้นตอน ซึ่งได้แก่ 1) ขั้นการศึกษาสภาพปัจจุบันของการดำเนินการประกันคุณภาพภายในของวิทยาลัยครูหลวงพระบาง ซึ่งเป็นการศึกษาจากรายงานการประเมินตนเองประจำปี การสอบถาม และการสัมภาษณ์ และประชุมสนทนากลุ่มย่อยผู้ปฏิบัติ จำนวน 38 คน 2) ขั้นการศึกษาศึกษาความคาดหวังและความต้องการจำเป็นในการพัฒนาการประกันคุณภาพภายในของวิทยาลัยครูหลวงพระบาง จากกลุ่มเดิม 3) ขั้นพัฒนาาระบบและกลไกการประกันคุณภาพภายในของวิทยาลัยครูหลวงพระบางด้วยวิธีการประชุมสัมมนากลุ่มผู้เกี่ยวข้องโดยอิงผู้เชี่ยวชาญด้านประกันคุณภาพจำนวน 60 คน ผลการวิจัยสรุปได้ว่า: ระบบการประกันคุณภาพภายในของวิทยาลัยครูหลวงพระบาง ดำเนินภายใต้รูปแบบ IPR ประกอบด้วย 3 องค์ประกอบหลัก คือ (1) องค์ประกอบด้านปัจจัยนำเข้า (Input) ซึ่งประกอบด้วย 4 ประเด็น (2) องค์ประกอบด้านกระบวนการ (Process) ซึ่งประกอบด้วย 10 ประเด็น และ (3) องค์ประกอบด้านผลตอบสนอง (Result=Output & Outcome) ซึ่งประกอบด้วย 4 ประเด็น และ กลไกการขับเคลื่อนระบบการประกันคุณภาพภายในของวิทยาลัยครูหลวงพระบางเป็นกระบวนการตามแบบ LPBTTC ซึ่งประกอบด้วย (1) การเรียนรู้ (Learning: L) (2) การวางแผน (Planning: P) (3) การจัดสรรงบประมาณและทรัพยากร (Budgeting: B) (4) การจัดทีมงานและทำงานเป็นทีม (Team: T) (5) การใช้เทคโนโลยี (Technology: T) (6) การสร้างสรรค์ในงาน (Creative: C)

คำสำคัญ: ระบบและกลไก การประกันคุณภาพภายใน วิทยาลัยครูหลวงพระบาง

¹ นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย จังหวัดเชียงราย

² อาจารย์สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย จังหวัดเชียงราย

* ผู้นิพนธ์หลัก e-mail: anousith.man@ccru.ac.th

THE DEVELOPMENT OF THE INTERNAL EDUCATION QUALITY ASSURANCE SYSTEMS AND MECHANISMS FOR LUANGPRABANG TEACHER TRAINING COLLEGE, LAO PDR

Anousith Manosane^{1*} Phoonchai Yawirach² Prawet wetcha² Somkiet Tunaew²

Abstract

This research purposes were to develop the internal Education Quality Assurance Systems and Mechanisms for Luang Prabang Teachers Training College (LPTTC). The Methodology of Research Comprised three following steps: 1) Studying the current status of internal quality assurance in LPTTC in accordance with annual self-assessment report, questionnaires, interviews and group discussion of 38 people 2) Studying The expectations of implementation and The Priority Need for development the Internal Quality Assurance of LPTTC 3) Development of the Internal Education Quality Assurance Systems and Mechanisms of LPTTC by Focus group discussion with 65 people. The result as follow: The internal Education Quality Assurance System of LPTTC should be conducted under The IPR system which consists of three main aspects: (1) inputs aspect which include of 4 elements; (2) process aspect which include of 10 elements; (3) results aspect which include of 4 elements. The mechanisms to drive the internal Education Quality Assurance System of LPTTC should be the process of LPBTTC which comprised of six activities: (1) Learning (L) (2) Planning (P) (3) Budgeting (B) (4) Teaming and working Team (T) (5) Technology (T) (6) Creative (C)

Keywords : Systems and Mechanisms, Internal quality assurance, Luangprabang TTC

¹ Doctor of Education Program in Educational Administration, ChiangRai Rajabhat University, e-mail: anousith.man@crru.ac.th

² Department of Educational Administration, Faculty of Education, ChiangRai Rajabhat University,

* Corresponding author, e-mail: anousith.man@crru.ac.th

บทนำ

วิทยาลัยครูหลวงพระบางเป็นสถาบันการศึกษาในระดับอุดมศึกษา มีหน้าที่ในการผลิตครูในระดับประกาศนียบัตร ชั้นกลาง ชั้นสูง และปริญญาตรี ให้แก่ 3 แขวงภาคเหนือคือ หลวงพระบาง ไชยบุรี และอุดมไชย โดยภารกิจหลักคือการจัดการเรียนการสอน และอบรมครูให้ไปตามแนวทางการศึกษาชาติและมุ่งคุณภาพตามมาตรฐานหลักสูตรที่กำหนดไว้ นอกจากนี้ยังมีภารกิจที่ต้องได้ดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาตามที่ระบุไว้ในรัฐดาร์สว่าด้วยการศึกษาชั้นสูง ที่ว่า สถาบันการศึกษาชั้นสูง ทุกรูปแบบ ทุกประเภท ให้ปฏิบัติตามเงื่อนไขและมาตรฐานการประกันคุณภาพการศึกษาชั้นสูงที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนดไว้ โดยการประกันคุณภาพมีลักษณะเป็นระบบกลไก (Systematics) และดำเนินไปเป็นกระบวนการอย่างต่อเนื่อง (กระทรวงศึกษาธิการ, 2016, หน้า 2) ซึ่งมีการควบคุม ตรวจสอบและประเมินการดำเนินงานของวิทยาลัยให้เป็นไปตามนโยบายที่กำหนดไว้ของวิทยาลัยและต้นสังกัด และจัดทำรายงานเสนอต่อต้นสังกัดและเผยแพร่ต่อสังคมทุกปี ทั้งนี้เพื่อส่งเสริมให้เกิดคุณภาพอย่างแท้จริงแก่ผู้เรียนและสถานศึกษาสร้างความเชื่อมั่นต่อผู้ปกครอง, ชุมชน และ สังคม

ระบบและกลไกการประกันคุณภาพภายในที่วิทยาลัยครูหลวงพระบางใช้กำหนดมาจากส่วนกลาง ซึ่งเป็นระบบและกลไกที่กระทรวงกำหนดซึ่งอาจทำให้เกิดผลไม่ได้ตามบริบทของสถานศึกษา ดังนั้นหากเรามีระบบและกลไกที่เหมาะสมกับบริบทของสถานศึกษา จะช่วยให้ผู้ปฏิบัติ มีแนวทาง กระบวนการ ขั้นตอนและเป้าหมายที่ชัดเจน รู้หน้าที่ ขอบเขตความรับผิดชอบและดำเนินงานอย่างมีทิศทางและตรงกับความต้องการของสถานศึกษาซึ่งจะทำให้งานบรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ต่อ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อพัฒนาระบบและกลไกการประกันคุณภาพภายในของวิทยาลัยครูหลวงพระบาง

วิธีดำเนินการวิจัย

การดำเนินการวิจัยแบ่งเป็น 3 ขั้นตอน คือ

1. ชั้นศึกษาสภาพการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในของวิทยาลัยครูหลวงพระบาง โดยใช้เครื่องมือและวิธีการต่อไปนี้

1.1 การศึกษาวิเคราะห์เอกสารรายงานการประเมินตนเองประจำปีตั้งแต่ปีการศึกษา ค.ศ. 2014 ถึง 2016 โดยการวิเคราะห์เนื้อหา วิเคราะห์ในแต่ละองค์ประกอบมาตรฐานคุณภาพ

1.2 การสัมภาษณ์เชิงลึก เก็บรวบรวมกับผู้ที่เกี่ยวข้อง จำนวน 5 คน โดยประเด็นสัมภาษณ์เจาะลึกถึงสภาพการปฏิบัติตามขอบเขตและความรับผิดชอบของแต่ละคนที่ให้สัมภาษณ์ และใช้การวิเคราะห์เนื้อหา

1.3 การใช้แบบสอบถาม เก็บข้อมูลผู้เกี่ยวข้องและผู้ปฏิบัติ จำนวนทั้งหมด 38 คน โดยเนื้อหาในข้อคำถามครอบคลุมองค์ประกอบมาตรฐานคุณภาพ และใช้การวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

1.4 การประชุมสนทนากลุ่ม เก็บข้อมูลกับผู้ปฏิบัติ กลุ่มเดิม ซึ่งประเด็นการสนทนามุ่งเน้นสะท้อนคืนการดำเนินงานการประกันคุณภาพในปีที่ผ่านมา

2. ชั้นศึกษาความคาดหวังและความต้องการจำเป็นในพัฒนาการประกันคุณภาพภายในของวิทยาลัยครู

2.1 ใช้แบบสอบถามในรูปแบบจัดระดับความคิดเห็น (Rating Scale) โดยเนื้อหาในข้อคำถามครอบคลุมใน องค์ประกอบมาตรฐานคุณภาพ จากนั้นทำการจัดลำดับความสำคัญของค่าดัชนีความต้องการจำเป็นของความคาดหวังในอนาคต (Priority Needs Index; PNI modified)

2.2 การประชุมสนทนากลุ่มผู้ปฏิบัติ จำนวน 38 คน ดังกล่าว โดยประเด็นการสนทนา มุ่งเน้นความคาดหวังที่ควรเป็นในการประกันคุณภาพแต่ละด้าน และทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา

3. ขั้นพัฒนาระบบและกลไกการประกันคุณภาพภายในของวิทยาลัยครูหลวงพระบาง

3.1 ร่างโดยศึกษาจากเอกสารและสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน

3.2 การประชุมสัมมนากลุ่มโดยอิงผู้เชี่ยวชาญ กับผู้ที่เกี่ยวข้องและผู้ปฏิบัติ จำนวน 60 คน โดยประเด็นการสัมมนา มุ่งเน้นระบบและกลไกการประกันคุณภาพภายในของวิทยาลัยครูหลวงพระบางควรมีองค์ประกอบและกระบวนการอย่างไร และทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา

3.3 ขั้นประเมินความเหมาะสมและเป็นไปได้ของระบบและกลไกการประกันคุณภาพภายในของวิทยาลัยครู ใช้แบบประเมินกับกลุ่มผู้ที่เกี่ยวข้องจำนวน 25 คน และใช้การวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

3.4 นำเสนอระบบและกลไกการประกันคุณภาพภายในของวิทยาลัยครู

ผลการวิจัย

1. การศึกษาสภาพปัจจุบันของการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในวิทยาลัยครูหลวงพระบาง พบว่า การดำเนินงานมีคุณภาพอยู่ในระดับมาก มี 7 ด้านได้แก่ ด้านประสิทธิผลของการเรียนการสอน ด้านวิสัยทัศน์ ภารกิจและเป้าหมาย ด้านสภาพแวดล้อมและแหล่งการเรียนรู้ ด้านการบริหารและการจัดการ ด้านระบบการประกันคุณภาพภายใน ด้านบุคลากร ด้านการส่งเสริมนักศึกษา และ อยู่ในระดับปานกลาง 3 ด้านได้แก่ ด้านหลักสูตร ด้านระบบข้อมูลข่าวสาร และ ด้านการค้นคว้าวิจัยและบริการทางวิชาการ

2. การศึกษาความคาดหวังและความต้องการจำเป็นในพัฒนาการประกันคุณภาพภายใน พบว่าความคาดหวังคุณภาพในอนาคตอยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน และความต้องการจำเป็นในการพัฒนาจัดลำดับแต่มาหาน้อยดังนี้ (1) ด้านระบบข้อมูลข่าวสาร (2) ด้านการค้นคว้าวิจัยและบริการทางวิชาการ (3) ด้านหลักสูตร (4) ด้านการส่งเสริมนักศึกษา (5) ด้านระบบการประกันคุณภาพภายใน (6) ด้านบุคลากร (7) ด้านสภาพแวดล้อม และ แหล่งการเรียนรู้ (8) ด้านการบริหารและการจัดการ (9) ด้านวิสัยทัศน์ ภารกิจและเป้าหมาย และ(10) ด้านประสิทธิผลของการเรียน-การสอน

3. ระบบและกลไกการประกันคุณภาพภายในของวิทยาลัยครูหลวงพระบาง พบว่า ระบบการประกันคุณภาพภายในของวิทยาลัยครูหลวงพระบาง ดำเนินภายใต้รูปแบบ IPR ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบคือองค์ประกอบด้านปัจจัยนำเข้า องค์ประกอบด้านกระบวนการ องค์ประกอบด้านผลได้รับ และข้อมูลป้อนกลับ โดยที่ (1) ด้านปัจจัยนำเข้า มี 4 ประเด็นได้แก่ ด้านนโยบาย ด้านทรัพยากรบุคคล ด้านทรัพยากรวัสดุ ด้านโครงสร้าง-วิธีการ (2) ด้านกระบวนการ มี 10 ประเด็น ได้แก่ การคัดเลือกและรับนักเรียนเข้าเรียน การจัดการเรียน-การสอนและประเมินผล การพัฒนาหลักสูตร การพัฒนาบุคคลกร การส่งเสริมนักศึกษา การค้นคว้าวิจัยและบริการทางวิชาการ การพัฒนาระบบข้อมูลข่าวสาร การพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายใน และการพัฒนาสภาพแวดล้อมและแหล่งเรียนรู้ (3) ด้านผลได้รับ มี 4 ประเด็นได้แก่ คุณภาพของผู้เรียน คุณภาพของครู อาจารย์ ความพึงพอใจและการยอมรับของผู้เกี่ยวข้อง ผู้รับบริการและสังคม และเกิดวัฒนธรรมการประกันคุณภาพและการประเมินอย่างต่อเนื่องในองค์กร และ (4) ข้อมูลป้อนกลับ ที่ต้องสะท้อนคืนในทุกการดำเนินงาน

กลไกการขับเคลื่อนระบบการประกันคุณภาพภายในของวิทยาลัยครูหลวงพระบางเป็นกระบวนการตามแบบ LPBTTC ซึ่งประกอบด้วย (1) การเรียนรู้ (Learning: L) (2) การวางแผน (Planning: P) (3) การจัดสรรงบประมาณและทรัพยากร (Budgeting: B) (4) การจัดทีมงานและทำงานเป็นทีม (Team: T) (5) การใช้เทคโนโลยี (Technology: T) (6) การสร้างสรรค์ในงาน (Creative: C) ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1. การเรียนรู้ (Learning: L) ต้องมีการให้ความรู้ การแลกเปลี่ยนประสบการณ์และถอดบทเรียนด้วยกันอย่างเป็นประจำ โดยมีผู้บริหารหรือหัวหน้าส่วนงานเป็นผู้นำในการผลักดันการดำเนินงานภายใต้หลักกฎหมาย ข้อกำหนด ระเบียบการ และต้องมีความรักในองค์กร ทำเพื่อประโยชน์และความก้าวหน้าขององค์กร

2. การวางแผน (Planning: P) มีการวางแผนอย่างรอบคอบรัดกุม และครอบคลุมทุกส่วนงานภายใต้กรอบนโยบายการพัฒนาการศึกษาชาติ โดยการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน ในการกำหนดวิสัยทัศน์ภารกิจและเป้าหมายขององค์กร และกำหนดออกมาเป็นหลักการ แนวทาง หรือ หลักปฏิบัติ ให้ส่วนงานนำไปสู่การดำเนินงานอย่างถูกต้องตรงกับวัตถุประสงค์และความต้องการขององค์กร

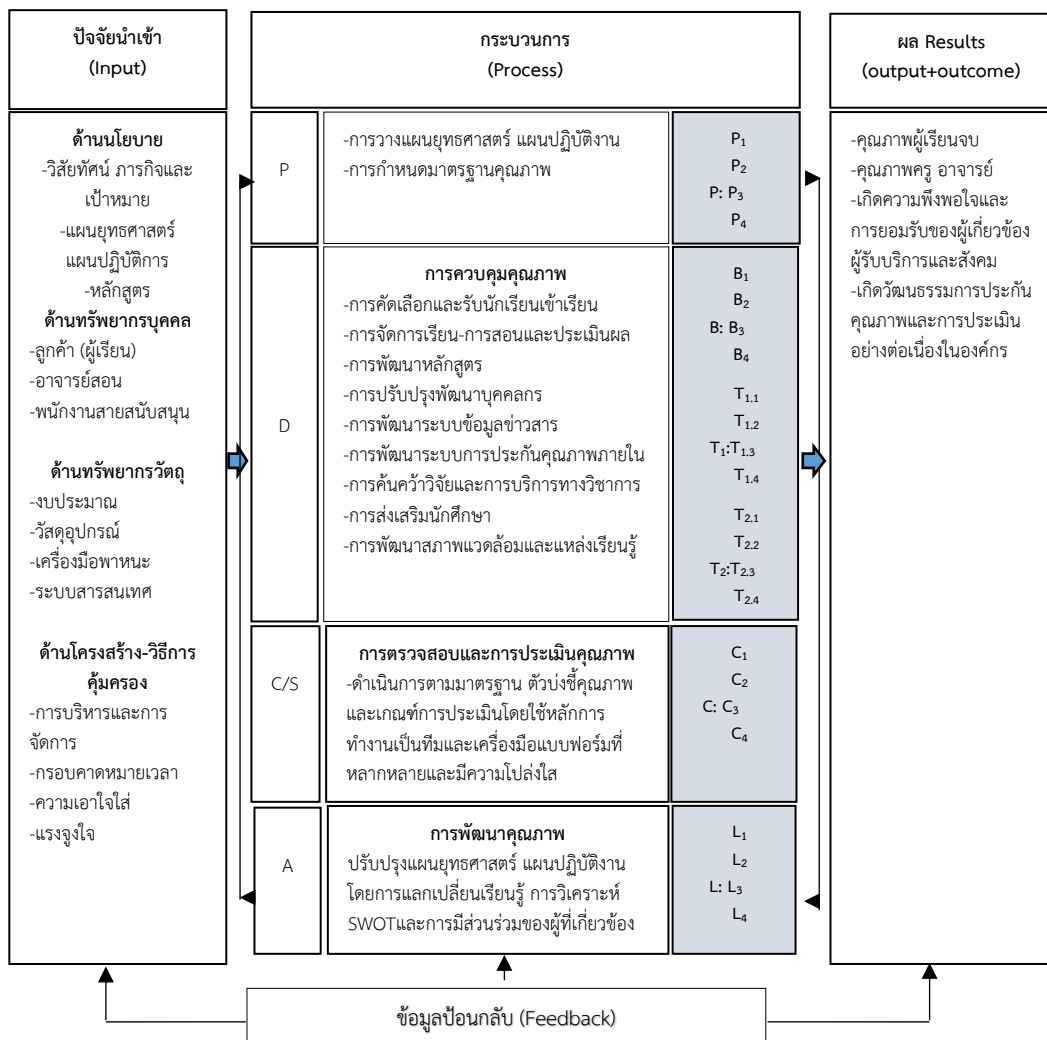
3. การจัดสรรงบประมาณและทรัพยากร (Budgeting: B) มีการจัดสรรและสนองงบประมาณอย่างเหมาะสม รวมทั้งโครงสร้างพื้นฐาน และสิ่งอำนวยความสะดวก ก็คือทรัพยากรด้านต่าง ๆ เพื่อเอื้อให้แก่ผู้ปฏิบัติได้ทำงานสะดวกอย่างเต็มที่ พร้อมกันนั้นต้องสร้างจิตสำนึก ความตระหนักของบุคคลากร มุ่งแก้ปัญหา และเสริมสร้างคุณภาพขององค์กร โดยการจัดขบวนและขั้นตอนการทำงานให้กะทัดรัด ไม่ยุ่งยากสับสนหลายขั้นตอน

4. การจัดทีมงานและทำงานเป็นทีม (Team: T) มีการจัดทีมงานรับผิดชอบตามภาระงาน และทำงานเป็นทีมอย่างมีประสิทธิภาพโดยต้องกำหนดเป้าหมายและจัดสรรแบ่งงานอย่างชัดเจนไม่ให้เกิดการทำงานที่ซ้ำซ้อน มีการอบรม ให้ความรู้ ความเข้าใจ และทักษะทางวิชาการแก่บุคคลกรเป็นปกติ รวมทั้งต้องทำให้ทุกคนมีเป้าหมาย ค่านิยมร่วมกัน และทำงานแบบร่วมมือกันอย่างมุ่งมั่นเพื่อบรรลุเป้าหมายร่วมกันนั้น

5. การใช้เทคโนโลยี (Technology: T) มีการจัดระบบเทคโนโลยีสารสนเทศมาเป็นเครื่องมือช่วยในการดำเนินงาน เพื่อให้เกิดความสะดวกรวดเร็ว และทันสมัยทันกับยุคสมัย และต้องมีการพัฒนา และใช้เครื่องมืออย่างหลากหลายและเหมาะสมเข้ามาช่วยในการทำงาน

6. การสร้างสรรค์ในงาน (Creative: C) มีแนวคิดสร้างสรรค์ในงานที่ทำ คิดค้น รูปแบบ วิธีการ หรือนวัตกรรมใหม่ ๆ ของงาน และมีการทำงานในรูปคณะกรรมการ โดยกำหนด หน้าที่ ความรับผิดชอบให้ชัดเจน พร้อมกันนั้นต้องมีการสื่อสารในการสั่งงาน และประสานงานอย่างมีประสิทธิภาพ

จากองค์ประกอบของระบบและกลไกสามารถแสดงภาพรวมของระบบและกลไกการประกันคุณภาพภายในของวิทยาลัยครูหลวงพระบางภายใต้กระบวนการคุณภาพ LPBTTC รายละเอียดดังภาพต่อไปนี้

ภาพที่ 1 ภาพรวมของระบบและกลไกการประกันคุณภาพภายในวิทยาลัยครูหลวงพระบาง

สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

สรุปผลการวิจัย

ระบบและกลไกการประกันคุณภาพภายในของวิทยาลัยครูหลวงพระบางดำเนินตามกรอบแนวคิดเชิงระบบ IPR ที่มี 4 องค์ประกอบหลักคือ ปัจจัยนำเข้า กระบวนการ ผลได้รับ และข้อมูลป้อนกลับ โดยขับเคลื่อนด้วยกลไกแบบ LPBTTC ซึ่งเป็นกระบวนการ การเรียนรู้แลกเปลี่ยนประสบการณ์ถอดบทเรียนและให้ความรู้ นำมาเป็นปัจจัยในการวิเคราะห์และวางแผนปรับปรุง/พัฒนา แล้วนำสู่การปฏิบัติโดยมีการจัดสรรงบประมาณและทรัพยากรสนับสนุน มีการจัดทีมงานรับผิดชอบและทำงานเป็นทีมอย่างมืออาชีพ และนำใช้เทคโนโลยีเป็นเครื่องมือช่วยส่งเสริมรวมทั้งการคิดและสร้างสรรค์ในงานเพื่อพัฒนาคุณภาพให้สูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง

อภิปรายผลการวิจัย

1. จากผลการวิจัยพบว่า ควรมีการเรียนรู้ (Learning: L) อาจเป็นเพราะการประกันคุณภาพการศึกษาเป็นเรื่องใหม่ จึงจำเป็นต้องอบรมให้ความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษาแก่ครู อาจารย์ นักศึกษาและบุคลากรของวิทยาลัย สอดคล้องกับแนวคิดของ ภาวนา กิตติวิมลชัยและคณะ (2551, หน้า 52) ที่ว่า “...แนวทางการบริหารจัดการระบบการประกันคุณภาพของมหาวิทยาลัย (ข้อย่อย 2.3) คือต้องสร้างความรู้ความเข้าใจระบบการประกันคุณภาพให้แก่บุคลากรทุกระดับ” และสอดคล้องกับ แนวคิดของ เกศรินทร์ แทบสี (2557, หน้า 54) ที่กล่าวว่า “...แนวทางการปฏิบัติที่ดีในการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในโรงเรียน...บุคลากรมีความรู้ความเข้าใจและตระหนักในความสำคัญของการประกันคุณภาพการศึกษา”

2. จากผลการวิจัยพบว่าควรมี การวางแผน (Planning: P) ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า การวางแผนที่ผ่านมาทั้งแผนยุทธศาสตร์ หรือแผนปฏิบัติ ยังเห็นว่าไม่รัดกุมรอบครอบเท่าที่ควรในด้านการกำหนดเป้าหมาย วิธีการและขั้นตอนปฏิบัติ รวมทั้งการมีส่วนร่วมในการวางแผนจากภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง ซึ่งทำให้การดำเนินงานอาจไม่สนองต่อแนวทางนโยบายของวิทยาลัย สอดคล้องกับแนวคิดของ คำเหมือน บุญพะมณี (2555, หน้า 116) ที่ว่า “...ควรจัดประชุมชี้แจงเพื่อเตรียมความพร้อมการประกันคุณภาพภายในให้ผู้บริหารและครูผู้สอนเพิ่มขึ้น” และสอดคล้องกับ ผลวิจัยของ ปิยวัฒน์ ต้นถา (2559, หน้า 89) ที่กล่าวว่า “แนวทางการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในโรงเรียนเอกชนประเภทสามัญศึกษาในจังหวัดจันทบุรี ประเด็นที่มีความสำคัญสูงสุดคือควรมีการประชุมชี้แจงแนวทางให้เป็นไปตามนโยบาย”

3. จากผลการวิจัยพบว่า ควรมี การจัดสรรงบประมาณและทรัพยากร (Budgeting: B) ทั้งนี้อาจเป็นเพราะด้านงบประมาณมีความจำกัดและผู้บริหารยังสนองงบประมาณให้การดำเนินงานอย่างเหมาะสมและเพียงพอกับความต้องการของงาน สอดคล้องกับกฎกระทรวงว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา ที่ว่า กำหนดการใช้งบประมาณและทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ และสอดคล้องกับข้อค้นพบของ รัตนา แก้วจันทร์เพชร (2558, 228) ที่ว่า “...จัดหางบประมาณสนับสนุนในการจัดหาล้างอำนวยความสะดวกและทรัพยากรในการจัดการศึกษา แสวงหาบุคลากร งบประมาณ และสิ่งอำนวยความสะดวกรวมทั้งความร่วมมือจากแหล่งต่าง ๆ ที่หลากหลายทั้งภายในและภายนอกองค์การ”

4. จากผลการวิจัยพบว่า ควรมีการจัดทีมงานและทำงานเป็นทีม (Team: T) อาจเป็นเพราะ การจัดตั้งคณะกรรมการและทีมงานประกันยังไม่เหมาะสมเพียงพอเท่าที่ควร ทั้งไม่ได้กำหนดขอบเขตสิทธิ์ อำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบอย่างชัดเจนซึ่งทำให้การดำเนินงานไม่คล่องตัว สอดคล้องกับการกำหนดของศูนย์ประกันคุณภาพของลาว (กระทรวงศึกษาธิการและกีฬา, 2014, หน้า 4-5) ที่ระบุว่า สถานศึกษาดังตั้งคณะรับผิดชอบงานประกันคุณภาพพร้อมทั้งกำหนดบทบาทหน้าที่ให้แก่คณะ ประกอบด้วย คณะชี้นำ หน่วยงานรับผิดชอบงานประกันคุณภาพภายใน และ คณะประเมินตนเอง-สอดคล้องกับแนวคิดของ สัมฤทธิ์ กางเพ็ง (2544, หน้า 20-22) ที่กล่าวว่าสถานศึกษาควรแต่งตั้งคณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาภายในทำหน้าที่ตรวจสอบ ทบทวนและรายงานคุณภาพการศึกษา

5. จากผลการวิจัยพบว่า ควรมีการใช้เทคโนโลยี (Technology: T) ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า วิทยาลัยครูยังมีความจำกัดในเรื่องอุปกรณ์เทคโนโลยี โปรแกรม ระบบฐานข้อมูล และบุคลากรด้านไอที รวมทั้งความรู้ในการจัดการข้อมูลและสารสนเทศ สอดคล้องกับผลวิจัยของ อัมรัตน์ จินดา และ เอนกถน บางท่าไม้ (2559, หน้า 396) ที่พบว่าแนวทางส่งเสริม...ควรให้การส่งเสริมสนับสนุนใน 3 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านวัสดุครุภัณฑ์ (Hardware) 2) ด้านโปรแกรมและสื่อที่ใช้ในการเรียนการสอน (Software) 3) ด้านบุคลากร (Peopleware) และสอดคล้องกับ สุรินทร์ หาดผลดี (2557, หน้า 202) ที่พบว่า “...การจัดระบบสารสนเทศโรงเรียนควรมีการกำหนดนโยบาย

การจัดระบบสารสนเทศในสถานศึกษา มีการประชุมวางแผนการปฏิบัติงาน กำหนดระยะเวลาการดำเนินงาน แต่งตั้งทีมงานหรือผู้มีหน้าที่รับผิดชอบในแต่ละงานอย่างชัดเจน ใช้เครื่องมือและเทคโนโลยีที่ทันสมัยเข้ามาช่วยในการจัดระบบสารสนเทศ ต้นสังกัดให้การสนับสนุนด้านงบประมาณ ...”

6. จากผลการวิจัยพบว่า ควรมีการสร้างสรรคในงาน (Creative: C) อาจเป็นเพราะ การทำงานของผู้บริหารและคณะทำงานที่รับผิดชอบการประกันคุณภาพ มีลักษณะครองเดิม ไม่สร้างสรรค์ จำกัดอยู่แต่ในกรอบของคู่มือตายตัวอย่างเดียวทำให้ประสิทธิภาพและประสิทธิผลของงานไม่สูง ซึ่งถ้าผู้บริหารหากคิดและปฏิบัติอย่างสร้างสรรค์ ด้วยการให้โอกาส สร้างแรงจูงใจและชี้แจงด้วยเหตุและผลของปัญหา ก็จะทำให้ผู้ปฏิบัติมีกำลังใจทำงานและสร้างสรรค์งานออกมาได้ดี อันนำไปสู่บรรลุเป้าหมาย สอดคล้องกับผลวิจัยของ วัลชนี นาคศรีสังข์ (2557, หน้า 232) ที่พบว่า รูปแบบการส่งเสริมกระบวนการคิดแบบสร้างสรรค์ของผู้บริหารในวิทยาลัยพยาบาลสังกัดสถาบันพระบรมราชชนก รูปแบบที่ 3 (แบบ A) ควรมีการส่งเสริมคือ การให้โอกาส การให้เกียรติ การให้ความเป็นอิสระ การเป็นที่เล็งสอนงาน การจัดบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมให้เอื้อต่อการคิดสร้างสรรค์ และการสร้างแรงจูงใจ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการใช้ผลวิจัย

1.1 ควรจัดให้มีการอบรม ประชุมสัมมนา ความรู้เรื่องการประกันคุณภาพให้ครูอาจารย์ พนักงาน และนักศึกษา ให้เข้าใจและตระหนักถึงความมีคุณภาพขององค์กรอยู่เสมอ รวมทั้ง การประชุมถอดบทเรียนด้วยกันเพื่อเห็นปัญหาและหาทางแก้ไขร่วมกัน

1.2 ควนทำการวิเคราะห์สภาพให้ลึกซึ้งก่อนจะกำหนดนโยบายและวางแผนยุทธศาสตร์ด้านงานประกันคุณภาพ

1.3 ควรกำหนดหน้าที่ ความรับผิดชอบของคณะทำงานการประกันคุณภาพให้ชัดเจนเพื่อให้การปฏิบัติงานมีความคล่องตัว

1.4 ควรพัฒนาระบบฐานข้อมูล และโปรแกรม สนับสนุนงานด้านการประกันคุณภาพของวิทยาลัย

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยศึกษาในบริบทของวิทยาลัยครูหลวงพระบางเท่านั้น ดังนั้นควรทำวิจัยซ้ำด้วยการศึกษากับบริบทของวิทยาลัยครูระดับภาค หรือ วิทยาลัยครูทั่วประเทศ หรือใช้วิธีการวิจัยอื่นเพื่อแสวงหาระบบและกลไกที่เหมาะสมกับบริบทของวิทยาลัยครูต่อไป

กิตติกรรมประกาศ

ผู้วิจัยขอขอบคุณอย่างสูงมายังมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ที่ได้ให้ทุนการศึกษาและโอกาสในการทำวิจัยครั้งนี้ ขอขอบคุณ ผู้เขียน ผู้เรียบเรียงทุกท่านที่ผู้วิจัยได้อ้างอิง หนังสือ ตำรา หรือ เอกสารของท่าน ขอขอบคุณ อาจารย์ ดร.พูนชัย ยาวีราช อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก อาจารย์ ดร.ประเวศ เวชชะ และ อาจารย์ ดร.สมเกียรติ ตุ่นแก้ว อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม ที่ช่วยให้คำปรึกษาและข้อชี้แนะที่ดี ๆ จนทำให้บทความฉบับนี้สำเร็จด้วยดี ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าบทความฉบับนี้คงจะเป็นประโยชน์ต่อผู้อ่านตลอดจนผู้ที่สนใจ และหากผู้อ่านมีข้อเสนอแนะประการใด ผู้วิจัยขอน้อมรับไว้ด้วยความขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการและกีฬา. ศูนย์ประกันคุณภาพการศึกษา.(2014). **คู่มือการประกันคุณภาพสถาบันการศึกษาขั้นสูง**.
 _____ . (2016). **คู่มือเพื่อการจัดตั้งปฏิบัติการประกันคุณภาพสถานการศึกษาขั้นสูง**.
 เกศรินทร์ แทบสี (2557). การศึกษาการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตร เขต 3. วารสารวิชาการแพรววาทพิจิตร มหาวิทยาลัยราชภัฏพิจิตร ปีที่ 1 ฉบับที่ 1 มกราคม-เมษายน 2557
 คำเหมือน บุญพะมณี (2555). **แนวทางการพัฒนาการประกันคุณภาพภายในโรงเรียนมัธยมศึกษานครหลวงเวียงจันทน์ของสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว**. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.
 ปิยวัฒน์ ตันถา (2559). **ปัญหาและแนวทางการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในโรงเรียนเอกชนประเภทสามัญศึกษาในจังหวัดจันทบุรี**. วิทยานิพนธ์ ปริญญาครุศาสตร์ดุษฎีบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
 ภาวนา กิตติวิมลชัยและคณะ (2551). **รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์ “ประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการประกันคุณภาพ”**. มหาวิทยาลัยขอนแก่น
 รัตนา แก้วจันทร์เพชร (2558).**แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาของโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตาก เขต 1**. รายงานสืบเนื่องจากการประชุมสัมมนาวิชาการนำเสนองานวิจัยระดับชาติและนานาชาติ (Proceeding) เครือข่ายบัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือ ครั้งที่ 15
 วัลชนี นาคศรีสังข์ (2557). **รูปแบบการส่งเสริมกระบวนการคิดแบบสร้างสรรค์ของผู้บริหารในวิทยาลัยพยาบาลสังกัดสถาบันพระบรมราชชนก**. วิทยานิพนธ์ ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, ภาควิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
 สัมฤทธิ์ กางเพ็ง. (2544, ตุลาคม). **“แนวทางการพัฒนาโรงเรียนเพื่อเตรียมการประกันคุณภาพการศึกษา,”** วารสารวิชาการ. 4 (10) : 34-42
 สุนันทา หามลดี. (2557). **แนวทางการจัดระบบสารสนเทศของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 31** วารสารบัณฑิตศึกษา ปีที่ 11 ฉบับที่ 54 กรกฎาคม-กันยายน 2557
 อัมรัตน์ จินดา และ เอนกถน บางท่าไม้ (2559). **สภาพปัญหาและแนวทางส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการศึกษา สำหรับสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครปฐม เขต 2**. Veridian E-journal Silpakorn University. ฉบับภาษาไทย สาขามนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และศิลปะ ปีที่ 9 ฉบับที่ 1 เดือนมกราคม - เมษายน 2559